

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí 25. júla 2012 v Bratislave o sťažnosti vyžiadanej osoby **M. P. M.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 6. júla 2012, sp. zn. 1 Ntc 10/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **M. P. M. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Na návrh prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave zo 6. júla 2012 sudkyňa Krajského súdu v Bratislave uznesením zo 6. júla 2012, sp. zn. 1 Ntc 10/2012 podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon o EZR) vzala do predbežnej väzby občana Poľskej republiky **M. P. M.** na základe európskeho zatýkacieho rozkazu Okresného súdu v Bielsko – Biala, Poľská republika zo dňa 23. mája 2012, číslo III KOP 45/12, vydaného na menovaného na účely výkonu trestov odňatia slobody v celkovom trvaní 3 (tri) roky a 9 (deväť) mesiacov, uložených mu rozsudkami súdov Poľskej republiky, ktoré sú citované v označenom uznesení sudkyne Krajského súdu v Bratislave.

Zároveň bolo rozhodnuté, že predbežná väzba **M. P. M.** začína plynúť dňom 5. júla 2012 o 09.35 hod. (kedy došlo k zadržaniu menovaného) a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Proti citovanému uzneseniu o predbežnej väzbe podala v zákonnej lehote sťažnosť vyžiadaná osoba - **M. P. M.**. Uviedol v nej, že z troch odsúdení uvedených v návrhu prokurátorky mal vedomosť len o jednom, a to uvedenom pod bodom A (z 22. novembra 2006), ovšem išlo o podmienené odsúdenie, pričom mal za to, že bolo

zahladené, keďže viedol riadny život. O ďalších odsúdeniach nemal vedomosť, a preto sa nemohol vyhýbať nástupu výkonu trestu. Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a prepustiť ho na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby M. P. M. nie je dôvodná.

Odôvodnenie napadnutého uznesenia podrobne a vecne správne popisuje priebeh konania, ktoré vyústilo do rozhodnutia o vzatí sťažovateľa do predbežnej väzby, pričom použitú relevantnú právnu argumentáciu sudkyne krajského súdu súvisiacu s rozhodovaním o predbežnej väzbe si najvyšší súd osvojuje a zároveň konštatuje, že boli dodržané zákonné lehoty na podanie návrhu na vzatie zadržanej osoby do predbežnej väzby (§ 13 ods. 2 zákona o EZR) a na rozhodnutie o tomto návrhu (§ 15 ods. 2 zákona o EZR).

K obsahu sťažnosti treba opätovne zopakovať to, čo už bolo uvedené v napadnutom uznesení, že potreba zabezpečenia prítomnosti zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu v zmysle § 15 ods. 1 tvorí právny podklad predbežnej väzby, pričom sa nevyžaduje preukázanie podmienok tzv. útekovvej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., t.j. obavy z úteku alebo skrývania sa s úmyslom vyhnúť sa trestu. Prekážkou vzatia sťažovateľa do predbežnej väzby nie je to, že trestné stíhanie proti nemu v štáte pôvodu, ktoré vyústilo do odsudzujúceho rozsudku na trest odňatia slobody sa eventuálne vykonalo v jeho neprítomnosti. Zistenie takejto okolnosti je však právne významné pri samotnom rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. Podľa § 23 ods. 3 zákona o EZR totiž súd, ktorý rozhoduje o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného na účel výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozhodnutím vydaným v neprítomnosti, môže jeho vykonanie podmieniť tým, že štát pôvodu poskytne dostatočné záruky, že vyžiadaná osoba môže podľa právneho poriadku štátu pôvodu a vzhľadom na okolnosti prípadu požiadať v tomto štáte o obnovu konania, ak v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu o uložení trestu odňatia slobody, nebola vyžiadaná osoba predvolaná osobne alebo inak informovaná o dátume a mieste konania alebo riadne zastúpená obhajcom. Ak štát pôvodu neposkytne dostatočné záruky, môže súd, ktorý rozhoduje o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodnúť, že sa tento rozkaz nevykoná.

Z uvedených dôvodov preto najvyšší súd sťažnosť vyžiadanej osoby M. P. M. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 25. júla 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková